

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
[REDACTED] 012/5.

23878/11

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró [REDACTED] felperesnek – a [REDACTED] ügyvéd (6720 Szeged, Vadász u. 4/a.) által képviselt **Lombard Lízing Zrt.** (6720 Szeged, Somogyi Béla u. 19.) alperes ellen felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt [REDACTED] szám alatt indított perében, a 2012. október 24. napján hozott 21. sorsz. ítélet ellen a felperes részéről 23. sorsz. alatt előterjesztett, Pf. 3. sorsz. alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felek szerződését az ítélethozatalig hatályossá nyilvánítja,
a felperest terhelő marasztalás tőke összegét 829.934 (huszonkilencezer kilencszázharmincnégy) Ft-ra, a késedelmi kamat kezdő időpontját 2010. augusztus 5. napjára,
a kamat mértékét a naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékre,
a felperest terhelő első fokú perköltség összegét pedig 105.683 (százötezer hatszáznyolcvanhárom) Ft-ra módosítja.

Egyebekben a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11.957 (tizenegyezer kilencszázötvenhét) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítéletében a felperes és az alperes jogelődje között 2005. május 11. napján létrejött 2 [REDACTED] / számú egyedi kölcsönszerződést a szerződés megkötésére visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánította akként, hogy a szerződést kiegészítette azzal, hogy az ügyleti kamat éves százalékban kifejezett mértéke 7,5 %.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1,150,136 Ft-ot, és ez után 2010. november 4. napjától a kifizetésig járó, a mindenkori jegybank-alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot és 170,484 Ft perköltséget. Az ítéletet 525.000 Ft vonatkozásában előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította.

A felperes kiegészített fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét elsődlegesen változtassa meg és a viszontkeresetet utasítsa el, másodlagosan az első fokú ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új eljárásra, újabb határozat hozatalára.

Arra hivatkozott, hogy az első fokú bíróság eljárási szabályt is sértett és a szerződés érvényessé nyilvánításával érdemben is jogszabálysértő ítéletet hozott.

Álláspontja szerint a Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt semmisségi ok nem orvosolható, ezért a szerződés érvényessé nyilvánítása fogalmilag kizárt. E körben a Szegedi Városi Bíróság 17. P. 21.421/2011. számú perében hozott ítéletben kifejtett indokokra hivatkozott, mely szerint „a Ptk. 237. § (2) bekezdése értelmében csak akkor lehet érvényessé nyilvánítani egy szerződést, ha az érvénytelenség oka megszüntethető. A jelen esetben azonban az érvénytelenség oka nem olyan jellegű, mely megszüntethető lenne, a semmisség jogkövetkezménye pedig jogszabályban kimondott szankció, mely kifejezetten a fogyasztói kölcsönszerződésekre vonatkozik. Mindezek alapján az eredeti állapot helyreállításának vagy érvényessé nyilvánításnak a bíróság álláspontja szerint nincs helye.” A Hpt. a fogyasztót védő garanciális szabályként fogalmazta meg a semmisségi okokat. A szankciós semmisség esetén az érvényessé nyilvánítás lehetősége ellentétes a speciális jogszabályban meghatározott semmisség okával és céljával. Azt az érdeksérelmet, hogy valamely kötelező szerződési elem a szerződéskötéskor hiányzik, érvényessé nyilvánítással kiküszöbölni nem lehet. Megjegyezte, hogy az 1/2010. PK vélemény szerint egyébként is csak az egyébként jól működő üzleti szerződések esetén kerülhet szóba annak érvényessé nyilvánítása, a jelen szerződés azonban a fentiekből is kitűnően nem ilyen. Az érvényessé nyilvánítás körében az első fokú bíróság által felhozott egyéb nem jogi érvek pedig súlytalanok. Az első fokú bíróság döntésével az alperes egy érvénytelen deviza alapú szerződéssel 700.000 Ft-os többletbevételhez jut.

A felek közötti szerződés ezt meghaladóan is olyan hibákban szenved, mely az érvényessé nyilvánítását kizárja. Lényeges eljárási szabályt sértett az első fokú bíróság akkor, amikor bár ezekre hivatkozott, azt sem az alapeljárásban, sem a megismételt eljárásban nem vizsgálta. Bár a Pp. 123. §-ban foglalt előfeltételek hiányában a bíróság keresetet elutasította, a keresetben felhozott indokokat viszontkereset elleni ellenkérelemként tételesen vizsgálni kellett volna, és állást kellett volna foglalnia e kérdésekben. Ez következik a 2/2010 PK vélemény 4 - 5. pontjaiban kifejtettekéből. Az, hogy a Fővárosi Törvényszék a szerződés Hpt-be ütközését észlelte, és ezt a semmisségi okot realizálta, nem jelenti azt, hogy az első fokú bíróságnak a felperes hivatkozásait a megismételt eljárásban figyelmen kívül lehetett volna hagyni, és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása kapcsán ne kellett volna vizsgálnia. Eljárási szabályt sértett továbbá az első fokú bíróság akkor, amikor a megismételt eljárásban az alperesnek a hatályossá nyilvánításra vonatkozó kérelme előterjesztésekor elmulasztotta a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatást a feleket terhelő bizonyítási teherről. Érdemben is jogszabálysértő az első fokú ítélet, mert az első fokú bíróság nem vizsgálta a felek szerződési akaratát, azt, hogy a felek között a szerződés létrejött-e, sem pedig az általa hivatkozott egyéb érvénytelenségi ok fennálltát.

A szerződés létre nem jötte körében hivatkozott arra, hogy míg az alperes szándéka egy fiktív deviza kölcsönszerződés megkötésére, addig az ő akarata értékállósági kikötés nélküli forint alapú kölcsön megkötésére irányult, ezért a felek közötti szerződés egybehangzó akaratnyilatkozat hiányában nem jött létre.

E körben másodlagosan hivatkozott arra, hogy a Ptk. 205/B. § szerint az általános szerződési feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha az alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát megismerje, és azt a másik fél kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta. A kamatkikötés az ÁSZF-ben került megfogalmazásra, mely a felek részéről megtárgyalásra, a részéről elfogadásra nem került, ezért az nem vált a szerződés részévé.

Amennyiben a szerződés létrejötte megállapítható lenne, az első fokú bíróság által alkalmazott módon érvényessé nyilvánításának akkor sem volt helye, figyelemmel arra, hogy a szerződés egyéb semmisségre vezető hibában is szenved. Így a szerződés jóerkölcsbe is ütközik figyelemmel arra, hogy az adott ügylet tisztességtelensége eléri a jóerkölcsbe ütközés szintjét. Utalt e körben a 801/B/2002.AB határozatban kifejtettekre, mely szerint a törvény tiltja azokat a szerződéseket, melyek nyilvánvalóan sértik az erkölcsi normákat. A jóhiszeműség és tisztesség az általános alapelvi követelményekhez kapcsolódva az egész jogterületre kiható követelmény. Ebből következően a jóhiszeműség és a tisztesség súlyos sérelme automatikusan jóerkölcsbe ütközést is jelent. Ezért a bírói mérlegelés kérdése csak az, hogy a sérelem olyan súlyos-e, hogy a korábbi szerződések esetén is megállapítható-e a szerződés semmissége. Ugyanezt fogalmazza meg a Legfelsőbb Bíróság a BH 2004. 21. számú határozatában. Ezért bár 2006. március 1. előtt az általános szerződési feltételek tisztességtelensége megtámadási ok volt, az érdeksérelem mértéke a jóerkölcsbe ütközés folytán a semmisség megállapítását sem zárta ki (IH 18/2009; ÍH 93/2004; EBH 2003/956)

A 2/2011. (XII.12.) PK. vélemény szerint a bíróság a szerződés teljes feltételrendszerének mérlegelése alapján akkor állapíthatja meg az általános szerződési feltételek tisztességtelenségét, ha az a jóhiszeműség és tisztesség elvének sérelmével egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára tolja el a szerződésből fakadó jogosultságok és kötelezettségek egyensúlyát. A deviza alapú hitel egy olyan banki termék, melynek minden fázisában lényegi eleme a devizáról forintra és a forintról devizára való váltás. A keresztárfolyamok változása mind a bank, mind a fél szempontjából kockázatot jelentenek, melyet a bank jogszerűen háríthat az ügyfélre, de csak akkor, ha valóban létezik az a devizaügylet, melynek kockázatát az ügyfélre hárítják, és erre vonatkozóan az ügyfél megfelelő tájékoztatást kap a szerződéskötést megelőzően és utána is. Ha azonban az ügylet mögött tényleges igazolható devizaügylet nincs, az árfolyamkockázat és költségek ügyfélre történő áthárításának semmilyen alapja nincs.

A perbeli szerződés egyedi részében az ügylet jellegéről mindösszesen annyi található hogy devizanem CHF. További eligazítást azonban a szerződés e körben nem ad annak ellenére, hogy a szerződés rendelkezéseinek mind a Ptk, mind a Hpt. szabályai alapján a fogyasztó számára világosnak és érthetőnek kell lennie, és alkalmasnak arra, hogy a fogyasztó reális képet alkothasson az ügylet mibenlétéről, kockázatairól és azok alapján tényleges döntési helyzetben dönthessen arról, hogy vállalja-e azokat. Az, hogy a perbeli kölcsönszerződés e körben semmit nem tartalmaz, sérti ezzel a Hpt. 213. §-ban és a Ptk. 205. § (3) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettséget.

Az a körülmény, hogy az uniós jog átültetése a magyar jogba hiányos, nem mentesíti az alperest, hogy a tájékoztatási kötelezettségének mind a jogviszony létrehozása,

mind hatálya alatt eleget tegyen. Az, hogy „árfolyamkockázat van, és a törlesztő részlet magasabb is lehet és a hitelfelvevő ezt tudomásul vette” nem minősül megfelelő tájékoztatásnak.

Az adott tájékoztatás megfelelése az Európa Parlament és Tanács 2005/29/EK. Irányelve, és a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen magatartás tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény rendelkezései alapján ítélt meg. A 2005/29/EK irányelvet azon a napon fogadták el, amikor a szerződést aláírta, s mivel ezen szabályok a bírósági gyakorlatban már korábban kialakultak, csak írásba foglalásukra került sor utóbb, nincs akadálya annak, hogy ezekre a szabályokra, mint a kölcsönszerződések kapcsán értelmezett együttműködési és tájékoztatási kötelezettség egyik forrásaként lehessen hivatkozni. A 2005/29/EK irányelv 5. cikk (2) bekezdés a - b) pontja és a 2. cikk h) és e) pontja szerint azzal, hogy a hitelnnyújtók oly módon árulták a termékeiket, hogy azok rövidtávon a forinthiteleknél kedvezőbbnek tündek, és valójában nem ismertették a törlesztő részlet emelkedésének lehetséges okait, annak valószínűségét, a kockázat áthárítás pénzügyi alapjait, ennek költségeit, kimerítették a megtévesztő piaci magatartás fogalmát. A társadalom csak azért nem ítélte el ezeket a szerződéseket, mert kellő információ hiányában senkinek nem volt fogalma azok működéséről és valódi természetéről.

Sérti a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés b), c) és d) pontját is, mivel nem tárható fel, hogy a szerződésben alkalmazott THM milyen számítások eredménye. Ha az árfolyamrás a THM része, akkor a szerződésnek azt kifejezetten szövegesen és százalékosan is tartalmaznia kellene, hisz a THM elemeit és az azon kívüli költségeket is nevesíteni kell.

Kiemelte, hogy nem vitatja a kapott forintösszeget, a szerződés többi eleme azonban súlyosan és indokolatlanul az ő hátrányára toltta el a szerződéses kötelezettségeket. Ezt az alperesnek az ő előle titkolt, ellenőrizhetetlen hitelezési gyakorlata és a kölcsön mögötti tranzakciók tették lehetővé. Az alperes mögöttes devizafedezetet nem biztosított a számára. Ettől függetlenül tisztességtelen az árfolyamkockázat rá telepítése, mert ilyen kockázata a banknak ténylegesen nem is volt, hiszen a CHF - HUF árfolyam változás esetén - figyelemmel az elnyújtott futamidőre is, jellemzően felfelé mozdulhatott, így a tényleges árfolyamkockázatot kizárólag az ügyfél viseli anélkül, hogy ezzel tisztában lett volna. Ilyen körülmények között indokolatlan és tisztességtelen az átváltási árfolyam alkalmazása és annak mértéke, mert olyan átváltás nyereségét fizetett meg, melyet ténylegesen nem hajt végre. A szerződés nem írja körül az egyoldalú szerződésmódosítás indokait sem, és ugyancsak tisztességtelen a szerződés közjegyzői okiratba foglalásának előírása és ennek jogkövetkezményei levonása.

Tévesen és kiterjesztően értelmezte az első fokú bíróság az 523.000 Ft-ra tett nyilatkozatát. Ő ugyanis kizárólag az eredeti állapot helyreállítása körében és esetére ismerte el, hogy tartozása ezen összeg lenne. E nyilatkozatát az első fokú bíróság a Pp. 231. § d) pontjának megsértésével értelmezte kiterjesztően a szerződés létrehozása esetére is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Ara hivatkozott, hogy az első fokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és annak alapján helytálló jogi következtetésekre jutott.

Kiemelte, hogy az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény az eredeti állapot helyreállítását és az érvénytelenség okának kiküszöbölését a Ptk. 237. § (2) bekezdése alapján egyenrangú jogkövetkezményekké teszi. Ha mindkét jogkövetkezmény alkalmazható, a bíróságnak elsődlegesen az érvényessé tétel lehetőségét kell

vizsgálja. Mivel az eredeti állapot helyreállításának csak dolog tulajdonjoga átruházására vonatkozó szerződések esetén van helye, az első fokú bíróság helyesen nyilvánította érvényessé a felek között létrejött szerződést.

Tévesen hivatkozik a felperes a deviza alapú hitelszerződés tisztességtelen voltára, vagy jóerkölcsbe ütközésére. Maga a 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet definiálta az ilyen típusú szerződést, és a bírói gyakorlat is elismeri a deviza alapú elszámolást, mint értékállósági kikötést.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság előjáróban kiemeli, hogy a felperes az első fokú eljárás során nem tette vitássá, hogy a felek között a jogviszony az írásba foglalt tartalommal létrejött, nem vitatta azt sem, hogy az Általános Szerződési Feltételek a jogviszony részévé váltak, s nem hivatkozott arra, hogy a felek szerződése a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) és d) pontjába ütközne, vagy sértené a jóerkölcsöt.

Az e körben hivatkozott tények és körülmények nyilvánvalóan nem az első fokú ítélet meghozatalát követően jutottak a fél tudomására, ezért ezen új hivatkozások fellebbezési eljárásban történő előterjesztését a Pp. 235. § (1) bekezdése kizárja.

A másodfokú bíróság ezért ezen új tényelőadásokat és hivatkozásokat figyelmen kívül hagyta, és az ítéletet az első fokú tárgyalás berekesztése előtt felmerült tények alapulvételével bírálta felül.

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére indokot nem látott.

A Pp. 252. § (2) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére lényeges eljárási szabálysértés esetén és csak akkor kerülhet sor, ha emiatt az első fokú tárgyalás részben vagy egészben történő megismétlése vált szükségessé. Ezen együttes törvényi előfeltételek egyike sem áll fenn.

Tény, hogy az első fokú bíróság nem tájékoztatta a felperest az általa előterjesztett megtámadási okra alapított érvénytelenségi kifogás kapcsán őt terhelő bizonyítási kötelezettségről, s ezért e körben bizonyítást sem folytatott le. Ezzel azonban az alábbiakban részletezett indokokra figyelemmel nem sértett eljárási szabályt.

Érdemben a másodfokú bíróság a szerződés érvénytelenségének alkalmazott jogkövetkezményével nem érthetett egyet.

E körben az első fokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a perbeli szerződés az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) szerződéskötéskor hatályos 213. § (1) bekezdése c) pontja alapján semmis. Ezért a bíróságnak az érvénytelenség jogkövetkezményét a Ptk. 237. §-ában foglaltak szerint kellett levonnia.

Az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 3. pontja alapján az első fokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy mivel a jelen szerződés tárgya nem dolog tulajdonjog átruházása, ezért a jelen esetben az eredeti állapot helyreállításának nincs helye.

Nem érthetett egyet azonban a másodfokú bíróság az első fokú bíróság azon álláspontjával, hogy a szerződés érvényessé nyilvánítható. Erre ugyanis a Ptk. 237. § (2) bekezdése értelmében kizárólag akkor kerülhet sor, ha az érvénytelenségi ok kiküszöbölhető. E körbe tartozik az érvénytelenségi ok utólagos, jogszabályváltozás folytán bekövetkezett megszűnése, illetve az, amikor az érvénytelenségi okot a bíróság szüntetheti meg.

Azt az első fokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az érvénytelenségi ok a Hpt. 213. §-át érintő időközi módosítása folytán nem szűnt meg, e körben kifejtett indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. Tévedett azonban akkor, amikor azt állapította meg, hogy a felek közötti szerződés érvénytelenségének oka a jelen eljárásban orvosolható.

A perbeli szerződés semmisségének oka ugyanis az, hogy bár azt a Hpt. 213.§-a fogyasztói kölcsönszerződés kötelező tartalmi elemeként írja elő, a felek szerződése nem tartalmazza a késedelmi kamat százalékos kiinduló mértékét. A bíróság pedig a felek kamatmértékben történő megállapodását, mint szerződéses jognyilatkozatot nem pótolhatja.

Mivel a megkötött kölcsönszerződés érvénytelen, és sem az eredeti állapot helyreállításának, sem a szerződés érvényessé nyilvánításának nincs helye, a bíróságnak a szerződést a Ptk. 237. § (2) bekezdés első fordulata alapján az ítélethozatalig terjedő időre hatályossá kellett nyilvánítania és a felek között erre figyelemmel kellett elszámolnia.

E tényre figyelemmel semmilyen jelentősége nincs annak, hogy a felek szerződése a felperes által az első fokú eljárásban hivatkozott megtámadási ok folytán is érvénytelen lenne-e vagy sem. Ezért nem eljárás szabálysértés, hogy az első fokú bíróság a viszontkereset kapcsán a felperest külön tájékoztatással a megtámadási okok körében nem látta el és bizonyítást sem folytatott le.

A szerződés hatályossá nyilvánítása és a felek közötti elszámolás során a bíróságnak figyelemmel kellett lennie arra, hogy a szerződés a semmissége folytán semmilyen joghatás kiváltására nem alkalmas, abból a felekre nézve sem jogok, sem kötelezettségek nem fakadhatnak. Ezért a szerződés hatályossá nyilvánítása nem eredményezhet olyan helyzetet, mintha a bíróság a szerződést érvényessé nyilvánította volna, vagy az eleve érvényesen jött volna létre (BH. 2008. évi 144. jogeset).

A szerződés hatályossá nyilvánítása ezért - miként ezt az 1/2010. (VI. 28) PK vélemény 6. pontja is kifejti - kizárólag azt jelenti, hogy a bíróság tudomásul veszi a felek között az érvénytelen szerződést követően kialakult tényhelyzetet, és egyéb jogi lehetőség hiányában az ítélethozatal időpontjával felszámolja az érvénytelenség következményeit, számba veszi a felek által teljesített szolgáltatásokat, és szükség esetén gondoskodik a megbomlott értékegyensúly visszaállításáról.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az alperes az érvénytelen szerződés alapján 2005. május 2. napján a felperes részére 4,516.740 Ft-ot folyósított, mely után az alperest a folyósítás napjától kezdődően a teljes visszafizetésig a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján naptári félévenként az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamat illeti meg.

A felperes 2005. július 8 - 2010. augusztus 5. napja között összesen 4,564.423 Ft-ot fizetett meg. A részteljesítések elszámolására a Ptk. 293. §-ában foglaltak az irányadóak. Az elszámolás során a másodfokú bíróság a felek által elfogadott elszámolási tételeket, a teljesítés napjaként a részteljesítések alpereshez történő megérkezésének napját vette figyelembe. Mindezek alapján az elszámolás a következő:

teljesítés napja	teljesített összeg (Ft)	kamat időszak	kamat mérték %	elszámolt kamat (Ft)	tőkére elszámolt (Ft)	fennmaradó tőke (Ft)
2005.07.08	73.667	0.6.02.- 06.30. 07.01.- 07.08.	9,5% 7%	32.917 <u>6.064</u> 38.981	34.686	4,482.054
2005.08.09.	71.936	07.08- 08.09	7%	27.506	44.430	4,437.627
2005.08.29.	69.048	08.09.- 08.29.	7%	17.021	52.027	4.385.597
2005.10.10.	72.652	08.29- 10.10	7%	35.325	37.327	4,348.270
2005.11.07	73.656	10.10.- 11.07	7%	23.350	50.306	4,297.964
2005. 12.21	74.330	11.07.- 12.21.	7%	36.268	38.062	4,259.902
2006.01.18	76.043 <u>1.086</u> 77.129	12.21- 12.31 01.01.- 01.18	7% 6%	8.170 <u>11.904</u> 20.075	57.054	4,202.848
2006.02.14.	72.269 <u>1068</u> 73355	01.18.- 02.14.	6%	18.654	54.701	4,148.147
2006.03.13.	71.874 <u>3.126</u> 75.000	02.14- 03.13.	6%	18.411	56.589	4,091.558
2006.04.07.	72.788 <u>2.120</u> 74.908	03.13- 04.07	6%	16.815	58.093	4,033.465
2006.05.16.	78.250 <u>3.126</u> 81.376	04.15.- 05.16	6%	25.858	55.518	3,977.947
2006. 06.21	75.051 <u>6863</u> 81.914	05.15- 06.21.	6%	23.541	58.373	3,919.574
2006.07.18	72.610 <u>10.390</u> 83,000	06.21- 06.30 07.01- 07.18	6% 6,25%	5.799 <u>12.081</u> 17880	65.120	3,854.454

2006.08.15	78.222 <u>8.972</u> 87.194	07.18- 08.15	6.25%	18.480	68.714	3,785.740
2006.09.07	76.461 <u>1,418</u> 77.879	08.15. 09.07	6,25%	14.910	62.969	3,722.771
2006.10.20	83.512	09.07.- 10.20	6,25 %	27.411	56.101	3,666.670
2006.11.15	-10.390 83.512 <u>9.218</u> 82.340	10.20.- 11.16	6,25%	16.952	65.380	3,601.290.
2006.12.05	1.172 63.807 <u>10.390</u> 75.369	11.16.- 12.05	6,25%	11.717	63.652	3,537.638
2007.01.30.	65.125 75.519 <u>9.182</u> 149.826	12.05.- 12.31. 01.01.- 01.30.	6.25% 8%	15.750 <u>23.261</u> 39.011	110.815	3,426.823
2007.02.12	-10.390 8.994	-	-	-	-	3,426.823 1.396
2007.04.05	65.522 <u>84.478</u> 150.000	01.30- 02.12 02.12.- 04.05	8%	10.515 <u>39.072</u> 49.587	100.413	3,327.806
2007.04.16	-9099 8088	-	-	-	-	3,327.806 1.011
2007.05.16	62.805 <u>13.195</u> 86.000	04.05- 04.16 04.16- 05.16	8%	8.023 <u>21.888</u> 29.911	56.089	3,272.828
2007.07.03.	15.180	05.16- 06.30 07.01- 07.03.	8% 7.75%	32.280 <u>1.390</u> 33.670	-	3,272.828 18.490 3,291.318
2007.07.07	57.755 <u>75.692</u> 133.447	07.03- 07.05	7,75 %	1.398	132.049	3,159.269
2007.08.21	54.608 <u>15.180</u> 69.788	07.05. 08.21	7.75%	31.528	38.260	3,120.909
2007.09.13	60.089 <u>15.180</u> 75.269	08.21- 09.13.	7.75%	15.241	60.028	3,060.881

2007.10.17	61.818 <u>14.171</u> 75.989	09.13- 10.17	7.75%	21.447	54.542	3,006.339
2007.11.12	56.276	10.17- 11.12	7.75%	16.597	39.679	2,966.660
2007.11.30	17.724	11.12- 11.30	7,75%	11.338	6.386	2,960.274
2008.01.18	57.484 <u>17.724</u> 75.208	11.30.- 12.31 01.01- 01.18	7.75% 7.5%	19.485 <u>10.341</u> 29.826	45.382	2,914.892
2008.01.29.	55.684 <u>16.288</u> 71.972	01.18- 01.29	7,5%	6.588	65.384	2,849.508
2008.03.04.	58.733 18.389 897 <u>539</u> 78.558	01.29- 03.04.	7.5%	20.493	58.065	2,791.443
2008.03.28	1.204 <u>61.998</u> 63.202	03.04- 03.28	7.5%	13.766	49.436	2,742.007
2008.04.23.	1.544 <u>75.649</u> 77.193	03.28- 04.23.	7.5%	14.649	62.544	2,679.463
2008.05.23	74.279	04.23- 05.23	7.5%	16.517	57.762	2,621.701
2008.05.30	73.238	05.23.- 05.30	7.5%	3.771	69.467	2,552.234
2008.06.26	71.701	05.30- 06.26	7,5%	14.160	57.541	2,494.693
2008.09.15	58.879 <u>6.005</u> 64.881	06.26- 06.30 07.01- 09.15	7,5% 8,5%	2.050 <u>44.734</u> 46.784	18.097	2,476.596
2008.10.09	6.005 9.008 <u>53.951</u> 68.964	09.15- 10.09	8.5%	13.842	55.122	2,421.474
2008.10.29	9.008 <u>63.618</u> 72.626	10.09- 10.29	8,5%	11.278	61.348	2,360.126
2008.11.11.	77.842	10.29- 11.11	8,5%	7.145	70.697	2,289.429
2009.01.08.	8.128	11.11-	8,5%	26.658	129.392	

	74.471 <u>77.842</u> 160.441	12.31 01.01- 01.08	10%	<u>4.391</u> 31.049		2,160.037
2009.03.06.	77.814	01.08- 03.06	10%	33.732	44.082	2,115.955
2009.04.16.	31.571	03.06- 04.16	10%	23.768	7,803	2,108.152
2009.05.06	77.412	04.16- 05.06	10%	11.552	65.860	2,042.292
2009.05.07	75.605	05.06- 05.07	10%	560	75.045	1,967.247
2009.07.06	75.106	05.07- 06.30. 07.01- 07.06	10% 9,5%	<u>29.104</u> <u>2.560</u> 31.664	43.442	1,923.805
2009.08.13	34.147 <u>74.921</u> 109.068	07.06- 08.13	9,5%	19.027	90.041	1.833.764
2009.08.24	74.619	08.13- 08.24	9,5%	5.250	69.369	1.764.395
2009.09.09	135.230	08.24- 09.09	9,5%	7.348	127.882	1,636.513
2009.10.17	74.518	09.09.- 10.17	9,5%	16.186	58.332	1,578.181
2009.11.03.	82.307	10.17- 11.03	9,5%	6.983	75.324	1,502.857
2009.11.17	74.311	11.03- 11.17	9,5%	5.476	68.835	1,434.022
2010.01.22	74.110	11.17- 12.31 01.01- 01.22	9,5% 6,25%	<u>16.422</u> <u>5.157</u> 21.579	52.531	1,381.491
2010.02.11	74.073	01.22. 02.11	6,25%	4,731	69.342	1,312.149
2010.02.24	73.899	02.11- 02.24	6,25%	2,921	70.978	1,241.171
2010.03.16.	73.625	02.24.- 03.16	6,25%	4,251	69.374	1,171.797
2010. 05.04	73.689	03.16- 05.04	6,25%	9,832	63.857	1,107.940
2010.06.10	73.476	05.04- 06.10	6,25%	7.019	66.457	1,041.483
2010.06.29	73.532	06.10- 06.29.	6,25%	3.388	70.144	971.338
2010.08.04	73.327	06.29-	6,25%	166	68.271	

		06.30 07.01 08.04	5,25%	<u>4890</u> 5056		903.067
2010.08.05	73.26 2	08.04. 08.05	5,25%	129	73.133	829.934

Mindezekre figyelemmel az elszámolás eredményeként a felperest terhelő marasztalás összege 829.934 Ft, mely után a felperest az utolsó részteljesítést követő naptól, 2010. augusztus 5. napjától kezdően a naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamat megfizetése terheli.

A másodfokú bíróság érdemi döntése folytán megváltozott a felek első fokú pernyertességének – pervesztességének aránya.

Az alap első fokú eljárásban a felperes 350.000 Ft perértékű keresete sikertelen volt, az alperes 1,150.136 Ft perértékű viszontkeresete pedig 829.934 Ft erejéig (72 %) sikeres, meghaladóan sikertelen volt.

Ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a nagyobb arányban pervesztes felperest terheli az alperes javára a kereseti perérték és a viszontkereset kapcsán 509.738 Ft nyertességi - veszteségi különbözeti perérték együttes összege, 859.738 Ft után a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint 5 % + áfa = 54.593 Ft munkadíjból és a pernyertességgel arányos 49.680 Ft lerótt viszontkereseti illetékből álló 104.273 Ft,

a megismételt első fokú eljárásra 509.738 Ft különbözeti perérték után a hivatkozott IM rendelet 3. § (4) bekezdésére is figyelemmel 2,5 % + áfa = 16.184 Ft ügyvédi munkadíj,

a hatályon kívül helyező végzésben javára megállapított 28.450 Ft költségnek pedig a pernyertességével arányos 72 %-a, azaz 20.484 Ft, mindösszesen 140.941 Ft.

Ezzel szemben a felperest illeti meg a hatályon kívül helyező végzésben javára megállapított 84.380 Ft költségből a pernyertességével (28 %) arányos 23.626 Ft.

A felperest ezen felül megilleti útiköltség is az alap- és megismételt első fokú eljárásra, melynek összegét azonban a másodfokú bíróság a felszámított összegtől eltérően állapította meg.

Mivel az útiköltség a perköltség része, ezért az e címen felmerült költségének megtérítésére a felperes csak a pernyertességével arányban tarthat igényt.

Az alap első fokú eljárásban a kereset és viszontkereset együttes perértékéhez (1,500.136 Ft) viszonyítva a felperes pernyertességének (320.196) aránya 21%, ezért a 21.584 Ft felmerült útiköltségből 4.533 Ft-ra tarthat igényt.

A megismételt első fokú eljárásban a felperes pernyertessége 28 % volt, ezért a 25.354 Ft útiköltségből 7.099 Ft-ra, mindösszesen e címen 11.632 Ft-ra tarthat igényt.

A korábbi másodfokú tárgyalásra a felperes a Pp. 79. § (2) bekezdése alapján utólag már költséget nem számíthat fel.

Mindezek figyelembevételével ezért a másodfokú bíróság a felperest terhelő első fokú perköltség összegét 105.683 Ft-ra módosította.

Nem alapos a fellebbezés az előzetes végrehajthatóságot kimondó rendelkezés körében.

Bár az első fokú bíróság valóban az elismerés jogcímét figyelmen kívül hagyva nyilvánította ítéletét az elismert tőke tekintetében előzetesen végrehajthatóvá, rendelkezése a másodfokú bíróság kifejtett jogi álláspontjára figyelemmel helytálló. A szerződés hatályossá nyilvánítása mellett történt elszámolás és ennek eredménye ugyanis tartalma szerint megegyezik a felperes által az eredeti állapot helyreállítása címén kívánt elszámolással.

Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – a rendelkező rész szerint – részben megváltoztatta, egyebekben pedig helybenhagyta.

A felperes 1,150.136 Ft perértékű fellebbezése 320.202 Ft erejéig (28 %) sikeres, meghaladóan sikertelen volt. Ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a nagyobb arányban pervesztes felperest terheli az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (4) és (5) bekezdése alapján 509.738 Ft különbözeti perérték után 1,25 % + áfa = 8.092 Ft ügyvédi munkadíjból, valamint a 12.981 Ft útiköltségből a pernyertességével (72 %) arányos 9.346 Ft, összesen: 17.438 Ft;

míg a felperest illeti meg a 12.981 Ft útiköltségből a pernyertességével (28%) arányos 3.635 Ft, valamint a lerótt fellebbezési illetékből a pernyertességével arányos 25.760 Ft, összesen 29.395 Ft.

A kettő egybeszámításával a másodfokú bíróság az alperest 11.957 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2013. február 20. napján

dr. Szecskóné dr. Kiss Adrienn s.k.,
a tanács elnöke

Gubacsiné dr. Tamás Andrea s.k.,
előadó bíró

dr. Schöner Nóra Enikő s.k.,
bíró

a kiadmány hitelül:

